

af anmodninger om tilladelse på bekendtgørelsesniveau frem for på lovniveau. Direktivet angiver ikke en minimumsfrist for myndighedens sagsbehandling.

Med forslaget til et nyt stk. 5 indføres en hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler på bekendtgørelsesniveau for ministeriets sagsbehandling af den i § 39, stk. 3, nævnte godkendelsesordning.

Til nr. 4

Det følger af ophavsretslovens § 50, stk. 1, at der på en række områder, herunder kopiering i undervisningsvirksomhed, udsendelse i radio og tv og kabelviderespredning af radio- og tv-udsendelser, kan indgås aftaler med aftalelicensvirkning. Aftalelicens betyder, at én aftale indgået med en repræsentativ rettighedshaverorganisation på et bestemt udnyttelsesområde udstrækkes til også at omfatte de ikke-repræsenterede rettighedshavere.

Det er en betingelse, at de rettighedshaverorganisationer, der ønsker at indgå aftaler med aftalelicensvirkning, godkendes af Kulturministeriet, jf. § 50, stk. 3. Ved godkendelsen lægges der vægt på, at organisationen omfatter en væsentlig del af ophavsmænd til en bestemt art af værker, der anvendes i Danmark. Der kan på grund af aftalelicensens natur kun være én aftalelicensudløsende organisation. Indgås der aftale med aftalelicensvirkning mellem en godkendt rettighedshaverorganisation og en bruger skal brugeren i almindelighed betale vederlag til organisationen for den ophavsretlige brug.

Den godkendte organisation er den, der kan dokumentere den bredeste repræsentation af ophavsmænd på området. Det kan således også være en rettighedshaverorganisation fra et andet EU-land. Desuden sker der lige behandling af de repræsenterede rettighedshavere og de ikke-repræsenterede.

Der sker ikke en forskelsbehandling mellem danske og udenlandske rettighedshavere eller -organisationer, da det afgørende er, hvilken organisation der kan dokumentere den bredeste repræsentation.

Ordnningen hvorefter kun en enkelt organisation godkendes til at modtage vederlaget er baseret på det overordnede princip om, at rettighedshaverne skal sikres vederlag for brugen af deres værker og brugerne af værkerne skal have en let og gennemskelig adgang til at klarere deres brug. Derfor vurderes ordningen, som den følger af ophavsretslovens § 50 at være proportionel, da ordningen er egnet og ikke er mere restriktiv end nødvendigt for at opnå formålet med tilladelsen.

Det følger af direktivets artikel 13, at der skal gennemføres regler for en myndigheds behandling af ansøgninger om tilladelse til at yde servicevirksomhed,

såfremt der eksisterer en godkendelsesordning herom. Disse regler skal dels indeholde en tidsfrist for myndighedens behandling af ansøgningerne, dels angive fra hvilket tidspunkt tidsfristen for gennemførelsen af behandlingen løber og dels om muligheden for at forlænge tidsfristen. Dertil kommer, at der skal fastsættes regler for de tilfælde, hvor myndigheden ikke svarer på en ansøgning indenfor den fastsatte frist. Bestemmelser herom vil blive optaget på bekendtgørelsesniveau, da det af lovtekniske grunde findes mest hensigtsmæssigt at fastsætte tidsfrister for behandlingen af anmodninger om tilladelse på bekendtgørelsesniveau frem for på lovniveau. Direktivet angiver ikke en minimumsfrist for myndighedens sagsbehandling.

Med forslaget til stk. 5 indføres en hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler på bekendtgørelsesniveau for ministeriets sagsbehandling af den i § 50, stk. 4, nævnte godkendelsesordning.

Til nr. 5

Efter ophavsretslovens § 68, stk. 1, gælder der i forhold til udøvende kunstnere og pladeproducenter en tvangslicens for offentlig fremførelse af fonogrammer (dvs. indspillet musik i form af cd'er m.v.). Det indebærer, at der skal betales vederlag til de udøvende kunstnere og pladeproducenterne, når fonogrammer spilles i radio og tv samt i andre offentlige sammenhænge. Det følger af § 68, stk. 2, at vederlagskravet kun kan gøres gældende gennem en af Kulturministeriet godkendt fællesorganisation, der omfatter såvel udøvende kunstnere som pladeproducenter. Den godkendte organisation er Gramex.

Gramex opkræver vederlag fra diverse brugere af musik, herunder radio- og tv-stationer, og fordeler vederlaget til rettighedshaverne. Det er et krav for at opnå godkendelse, at organisationen til stadighed repræsenterer en væsentlig del af de rettighedshavere, hvis musikindspilninger anvendes til offentlig fremførelse i Danmark.

Ordnningen gælder for alle rettighedshavere, uanset om de er danske statsborgere, er etableret i Danmark eller i et andet EU-land. En del af det opkrævede vederlag sendes til rettighedshavere i andre EU-lande. Ligeledes står det andre ikke-danske rettighedshavere frit for at blive medlemmer af fællesorganisationen.

Ordnningen hvorefter kun en enkelt organisation godkendes til at modtage vederlag er baseret på det overordnede princip om, at rettighedshaverne skal sikres vederlag for brugen af deres værker og brugerne af værkerne skal have en let og gennemskelig adgang til at klarere deres brug. Derfor vurderes ordningen, som den følger af ophavsretslovens § 68, at være proporti-